Lietas Nr. C28430812
Lietas arhīva Nr. CA-2731-14/26

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
2014.gada 29.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Žanete Žimante,
tiesneses Lidija Pliča un Silvija Sēbriņa,
ar sekretāru Matīsu Karlsonu,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret AS „Swedbank" par hipotēkas līguma punkta atzīšanu par spēkā neesošu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 26.maija spriedumu.

**Aprakstošā daļa.**

2012.gada 6.septembrī /pers. B/ (turpmāk - Prasītāja) Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā cēla prasību pret AS „Swedbank" (turpmāk - Atbildētājs) par hipotēkas līguma punkta atzīšanu par spēkā neesošu, lūdzot tiesu atzīt par spēkā neesošu 2007.gada 20.martā starp pusēm noslēgtā hipotēkas līguma Nr.07-033776-PK/l (turpmāk – Hipotēkas līgums) grozījumu 3.3.punktu no tā noslēgšanas brīža.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 20.martā starp kā aizdevēju un Prasītāju kā aizņēmēju noslēgts Aizdevuma līgums Nr.07-033776-PK (turpmāk – Aizdevuma līgums), saskaņā ar kuru Prasītājai izsniegts aizdevums 64'600 *euro* apmērā nekustamā īpašuma /adrese A/, Ikšķiles novadā (turpmāk – Nekustamais īpašums) iegādei. Saistības pastiprināšanai 2007.gada 20.martā starp pusēm noslēgts Hipotēkas līgums, saskaņā ar kuru Nekustamais īpašums ieķīlāts par labu Atbildētājam, paredzot, ka ar ķīlu nodrošināto prasījumu maksimālā summa ir LVL 62'971. 2009.gada 1.aprīlī, 2009.gada 8.oktobrī un 2010.gada 21.jūlijā starp pusēm parakstīti Aizdevuma līguma grozījumi, nosakot, ka aizdevuma summa ir 65'848,89 *euro*. Vienlaicīgi, sakarā ar aizdevuma summas palielināšanu, parakstīti grozījumi Hipotēkas līgumā. Ar Ogres rajona tiesas 2011.gada 18.augusta lēmumu Atbildētājam noteiktas tiesības labprātīgi pārdot izsolē tiesas ceļā Prasītājai piederošo Nekustamo īpašumu par izsoles sākumcenu LVL 11'000. 2007.gada 20.martā, slēdzot Hipotēkas līgumu par Nekustamā īpašuma ieķīlāšanu, līguma noteikumi starp pusēm nav apspriesti. Vienīgais, uz ko vērsta Prasītājas uzmanība, bija tas, ka dzīvoklis kalpos par ķīlu, lai nodrošinātu no Aizdevuma līguma izrietošās saistības. Savukārt sekas, kas varētu iestāties, Atbildētājam izmantojot no Hipotēkas līguma izrietošās tiesības, netika apspriestas. Vēl vairāk, vispār netika apspriesti līguma noteikumi, kas piešķir Atbildētājam tiesības Nekustamo īpašumu pārdot par brīvu cenu. Līdz ar to uzskata, ka, slēdzot Hipotēkas līgumu, Atbildētājam bija jāapspriež tā noteikumus ar Prasītāju, izskaidrojot no Hipotēkas līguma izrietošo tiesību izmantošanas sekas, t.sk., ko nozīmē īpašuma pārdošana par brīvu cenu. Gadījumā, ja Atbildētāja pārstāvji būtu izskaidrojuši par Atbildētāja tiesībām pirmstermiņa līguma izbeigšanas gadījumā ar tiesas starpniecību atsavināt Nekustamo īpašumu par brīvu cenu, nebūtu piekritusi šādu Hipotēkas līguma noteikumu iekļaušanu līgumā. Ievērojot, ka, slēdzot Hipotēkas līgumu par Nekustamā īpašuma pārdošanu par brīvu cenu, Prasītāja pieļāvusi svarīgu maldību, proti, savu piekrišanu šādiem līguma noteikumiem nav devusi, tādēļ, vadoties no Civillikuma 1444., 1445.panta, ir pamats Hipotēkas līguma noteikumu par Nekustamā īpašuma pārdošanu par brīvu cenu atzīt par spēkā neesošiem. Bez tam, apstrīdētais Hipotēkas līgums ir tipveida bankas sagatavots līgums, kas sastādīts iepriekš un kura noteikumi nav tikuši apspriesti, tātad šāds līgums saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piekto daļu uzskatāms par savstarpēji neapspriestu. Savukārt, ja līgums uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, tad par pierādītu uzskatāms fakts, ka puses nav paudušas saskanīgu gribu, kas apliecina prasības pieteikumā pausto viedokli par gribas trūkumu no Prasītājas puses Hipotēkas līgumā ietvert noteikumus par ķīlas priekšmeta pārdošanu par brīvu cenu.

2012.gada 10.decembrī tiesā saņemti Atbildētāja rakstveida paskaidrojumi par prasību, kuros Atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst.

Atbildētājs paskaidro, ka 2011.gada 14.jūlijā, ņemot vērā Prasītājas kavējumu Aizdevuma līgumā noteikto maksājumu veikšanai (ilgāk kā 60 dienas), Atbildētājs saskaņā ar Aizdevuma līguma II.daļas 7.4.1.punkta noteikumiem paziņoja par atkāpšanos no Aizdevuma līguma un pieprasīja nekavējoties atmaksāt visu saskaņā ar Aizdevuma līgumu saņemto un neatmaksāto aizdevuma summu, kā arī procentus tādā apmērā, kādi tie ir uz naudas līdzekļu atmaksas dienu. Turklāt, paziņojumā Atbildētājs norādīja, ka saistību neizpildes gadījumā, nekavējoties uzsāks likumdošanā noteiktās darbības parāda piespiedu piedziņai, t.sk. arī izlietos savas ķīlas ņēmēja tiesības pārdodot ieķīlāto Nekustamo īpašumu par brīvu cenu. Prasītāja savas saistības nepilda kopš 2011.gada marta, kā arī nav izteikusi vēlmi risināt radušos situāciju pārrunu ceļā. Kopš apstrīdētā Hipotēkas līguma noslēgšanas pagājuši vairāk kā 4 gadi, kas ir pietiekošs laiks, lai iepazītos ar noslēgtā līguma saturu un nosacījumiem, t.sk., izmantojot arī juridisku palīdzību. Prasītājam, ieķīlājot nekustamo īpašumu, vienmēr pastāv risks to pazaudēt, jo, ja tam rodas grūtības ar aizdevuma atmaksu un viņš nepilda saistības, kreditoram ir tiesības izmantot šo nekustamā īpašuma ķīlu, pārdodot to izolē ar tiesas starpniecību. Neveicot saistību izpildi ilgāk kā 18 mēnešus, Prasītāja atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.1panta ceturtās daļas 1.punktā sniegtajam definējumam ir pieļāvusi būtisku līguma pārkāpumu, bet, pieļaujot būtisku pārkāpumu, Prasītājai bija jārēķinās arī ar sekām.

2014.gada 26.maijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa nosprieda prasību noraidīt.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2007.gad 20.martā pušu starpā noslēgts Aizdevuma līgums, 2009.gada 1.aprīlī, 2009.gada 8.oktobrī un 2010.gada 21.jūlijā puses vienojās par Aizdevuma līguma grozījumiem, palielinot aizdevuma summu, Prasītāja saņēmusi aizdevumu 65'448,89 *euro* apmērā un Atbildētājs ar Aizdevuma līguma uzņemtās saistības izpildījis, izsniedzot pilnu aizdevuma summu. Saistību pastiprināšanai, 2007.gada 20.martā starp pusēm noslēgts Hipotēkas līgums, saskaņā ar kuru kā nodrošinājums ieķīlāts Prasītājai piederošs Nekustamais īpašums, savukārt, 2009.gada 1.aprīlī, 2009.gada 8.oktobrī un 2010.gada 21.jūlijā puses vienojušās par Hipotēkas līguma grozījumiem. No Hipotēkas līguma 6.3.punkta, kā arī

attiecīgi visu Hipotēkas līguma grozījumu 3.3.punkta izriet pušu pielīgtais par Atbildētāja tiesībām pārdot ķīlas priekšmetu (Nekustamo īpašumu) par brīvu cenu gadījumā, ja kāda Aizdevuma līguma noteikumu neizpilde vai nepienācīga izpilde no Prasītājas puses dod Atbildētājam tiesības vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt līguma saistību izpildi pirms termiņa. Aizdevuma līguma 7.4.1.punktā puses pielīgušas Atbildētāja tiesību vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt Prasītājai Aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa, ja tā ilgāk kā 30 dienas nokavē Aizdevuma līgumā noteiktos aizdevuma atmaksas vai procentu samaksas termiņus. Pušu starpā nav strīda par faktu, ka Prasītāja nav pildījusi savas pielīgtās saistības, proti, nav veikusi aizdevuma summas un to procentu samaksu atbilstoši Aizdevuma līgumā noteiktajam, tādēļ Atbildētājs ir izmantojis tiesības vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt tā izpildi pirms termiņa. Ar 2011.gada 18.augusta Ogres rajona tiesas lēmumu lietā /numurs/ apmierināts Atbildētāja pieteikums par Nekustamā īpašuma labprātīgu pārdošanu izsolē tiesas ceļā.

Prasītājas uzskatu, ka Hipotēkas līguma 6.3.punkts (līguma grozījumos – 3.3.punkts) ir netaisnīgs un nav piemērojams, jo līguma noteikums attiecībā uz Atbildētāja tiesību pārdot ķīlas priekšmetu par brīvu cenu ir neapspriests, līgums iepriekš sastādīts un Prasītājai nebija iespējas to ietekmēt, pirmās instances tiesa atzina par pretrunā esošiem ar lietā iegūtajām ziņām par faktiskajiem apstākļiem. Tiesa norādīja, ka Hipotēkas līguma 6.3.punkts (līguma grozījumos – 3.3.punkts) nevar tikt uzskatīts par netaisnīgu līguma noteikumu, jo lietas materiāli nesatur pierādījumus tam, ka uz līguma noslēgšanas brīdi Prasītājai pret līgumu saturu bijuši iebildumi; nav iesniegti pierādījumi tam, ka Prasītājai liegta iespēja iepazīties ar līgumu saturu, apspriest noteikumus un ietekmēt līguma saturu. Bez tam, Hipotēkas līguma noteikums par tiesībām pārdot ķīlu par brīvu cenu iekļauts gan sākotnējā Hipotēkas līgumā, tā arī visos turpmākos līguma grozījumos, tādējādi, noslēdzot Hipotēkas līguma grozījumus, Prasītājai bija iespēja izteikt iebildumus pret līguma saturu.

Tiesa norādījusi, ka, noslēdzot līgumu ar strīdus līguma punktu, Prasītāja piešķīra Atbildētajam tiesības, kas nostiprinātas Civillikuma 1321.pantā. Saskaņā ar judikatūrā izteiktajām atziņām līgumu slēgšana un izpilde balstās uz vispārējiem noteikumiem par darījumiem un speciālajām normām, kas attiecas tikai uz līgumiem. Sevišķi svarīga nozīme ir tiesiskā darījuma patiesās jēgas noskaidrošanai. Civillikums neatzīst formālu pieeju darījumu iztulkošanai, bet prasa noskaidrot dalībnieku īsto gribu, viņu izsacīto vai kā citādi izrādīto nodomu. Šī uzdevuma izpildē jāvadās arī no normām par gribas īstumu. Darījumu tulkošanā svarīgi ir noskaidrot to tiesisko pamatu un mērķi (lieta Nr.SKC-642/2004).

Ņemot vērā, ka puses apstrīdēto vienošanos ir parakstījušas, saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesisku. Tiesa nepiekrita prasības pieteikumā norādītajam, ka Hipotēkas līguma un to grozījumu noteikumi ir savstarpējo neapspriesti Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektās daļas izpratnē. Tiesa ņēma vērā, ka Hipotēkas līguma grozījumi nav tipveida līgums, Prasītāja tos labprātīgi parakstījusi, tādējādi paužot savu gribu un piekrītot līguma noteikumu saturam, līdz ar to tiesai nebija pamata atzīt, ka šie grozījumi parakstīti bez iepriekšējas apspriešanas un tādēļ, ka līguma noteikumi būtu netaisnīgi.

Bez tam tiesa atsaucās uz Civillikuma 1431.pantā un judikatūrā norādīto, ka vispārpieņemts ir uzskats, ka jebkurā gadījumā paraksts, kas izdarīts bez rakstiskas ierunas, pauž parakstītāja piekrišanu (Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcija. 40.lpp.). Turklāt, Civilprocesa likuma 178.panta otrajā daļā noteikts, ka pret rakstveida pierādījuma patiesīgumu nevar iebilst persona, kas to pati parakstījusi. Šī persona var apstrīdēt šo pierādījumu, ceļot atsevišķu prasību, ja paraksts dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē. Konstatējot, ka puses parakstījušas katru Hipotēkas līguma lapu bez atrunām, tiesa nekonstatēja pamatu atzinumam, ka līgums nebūtu apspriests. Lai arī Prasītāja norāda uz to, ka līgums ar viņu nav apspriests, no Hipotēkas līguma konstatējams, ka uz katras līguma lapas ir viņas paraksts, Prasītāja ar līguma nosacījumiem iepazīstināta, viņai bija tiesības iebilst pret tā noteikumiem, bet viņa pretenzijas pret līguma saturu neizvirzīja līdz brīdim, kad zvērināts tiesu izpildītājs publicēja sludinājumu par Nekustama īpašuma izsoli 2012.gada 19.septembrī.

Arī Prasītājas norādi, ka pieļauta svarīga maldība, atzina par nepamatotu, jo prasības pieteikumā norādīts, ka pirms Hipotēkas līguma noslēgšanas, Atbildētājs vērsa uzmanību uz to, ka Prasītājai piederošais Nekustamais īpašums kalpo par ķīlu, lai nodrošinātu no Aizdevuma līguma izrietošās saistības. Tiesa pievienojās Atbildētāja viedoklim par to, ka Prasītājai vairāku gadu laikā bija iespēja gan iepazīties ar līguma noteikumiem, gan saņemt juridisku konsultāciju un iesniegt savus priekšlikumus vai iebildumus par jebkuru līguma noteikumu. Līdz ar ko tiesa atzina, ka nav konstatēti likumā paredzētie priekšnoteikumi tam, lai atzītu apstrīdēto Hipotēkas līguma punktu par netaisnīgu, tādēļ secināja, ka prasība ir noraidāma.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, 39.pantu un konstatējot, ka lietas izskatīšanas gaitā radušies izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu nosūtīšanu 10,38 *euro* (LVL 7,30) apmērā, tos piedzina no Prasītājas valsts labā.

2014.gada 17.jūnijā par iepriekš minēto tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza Prasītāja, norādot, ka spriedumu pārsūdz pilnībā un apelācijas instances tiesai lūdz prasību apmierināt.

Apelātore apelācijas sūdzībā atkārtojusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus. Paudusi uzskatu, ka tiesa nepareizi izvērtējusi lietas apstākļus. Tiesa norādījusi uz virkni darbību, ko Prasītāja bija tiesīga realizēt- iepazīties, apspriest un ietekmēt līguma noteikumus, celt par tiem iebildumus, saņemt juridisku konsultāciju un iesniegt priekšlikumus. Tāpat norādījusi uz darbībām, kas, tās ieskatā, apliecina līguma noteikumu apspriešanu, t.sk. līguma un katras līguma lapas, kā arī līguma grozījumu kā dokumenta, kas nav tipveida līgums, parakstīšana. Taču neviena no šīm darbībām nepierāda to, ka līguma noteikumi tiešām bija apspriesti. To nepierāda ne līguma un katras lapas, ne arī līguma grozījumu parakstīšana. Turklāt tiesas atzinumu, ka līguma grozījumi nav tipveida dokuments, atzīst par kļūdainu, jo līguma grozījumi, tāpat kā pats līgums, bija Atbildētāja sagatavots dokuments. Faktam, ka Prasītājai kā līguma dalībniekam bija tiesības celt iebildumus, iesniegt priekšlikumus par līguma noteikumiem utt., nav nekādas nozīmes, jo šo tiesību neizmantošana nav pamats uzskatam, ka tādējādi līgums uzskatāms par apspriestu.

Turklāt, attiecībā uz pierādīšanas pienākumu saistībā ar līguma noteikumu apspriešanu, norāda, ka šis pienākums gulstas uz to pusi, kas apgalvo, ka līguma noteikumi ir apspriesti, proti, uz Atbildētāju. Taču lietā netiek konstatēti pierādījumi, kas šādu apspriešanu apliecinātu (piemēram, līdzēju sarakste). Arī pirmās instances tiesas atsaukšanos uz Civillikuma 1431.pantu un Civilprocesa likuma 178.pantu atzīst par nepamatotu, t.i., apstākļos, kad darījums tiek vērtēts Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektās daļas griezumā, vienmēr tiks vērtēts iepriekš abpusēji parakstīts līgums. Atzīst, ka šāda pirmās instances tiesas pozīciju izslēdz iespējas piemērot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Puses uz tiesas sēdi neieradās. 2014.gada 11.decembrī tiesā saņemtajā iesniegumā Prasītāja norāda, ka celto prasību un apelācijas sūdzību uztur un lūdz lietu izskatīt bez viņas klātbūtnes (lietas 105.lapa). Nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos šķēršļus, Civillietu tiesu kolēģija nolēma lietu izskatīt bez neieradušos lietas dalībnieku klātbūtnes (lietas 108.lapa).

**Motīvu daļa.**

Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējusi lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, secina, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu sniegtajiem paskaidrojumiem lietā, konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa balstījusi savus spriedumā ietvertos

argumentus uz lietā esošajiem materiāliem, konstatētajiem faktiem devusi pareizu juridisku novērtējumu, ievērojusi procesuālo un materiālo tiesību normas, tādēļ Civillietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un atzīst par iespējamu izmantot Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikto tiesību šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Turpmāk norādītu apsvērumu dēļ Civillietu tiesu kolēģija apelācijas sūdzības iesniedzējas paustos iebildumus pret Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu atzīst par nepamatotiem.

Apelātores paustais iebildums par to, ka apstrīdētais Hipotēkas līguma nosacījums nav bijis apspriests, pats par sevi nerada pamatu tā atzīšanai par spēkā neesošu, ņemot vērā Civillikuma 1.pantā noteikto labas ticības principu, kas noteic personas pienākumu savas tiesības izlietot un pienākumus pildīt pēc labas ticības, proti, godprātīgi. Prasītājas iebildums par to, ka lietā nav nozīmes tam, vai viņai bija iespējams celt iebildumus pret līguma nosacījumiem un sniegt priekšlikumus līguma nosacījumiem (proti, tiesības aspriest līgumu), ir pretrunā ar iepriekš minēto Civillikuma normu.

No prasības pieteikuma satura izriet, ka Prasītājai ir zināmas Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktās patērētāja tiesības apspriest līguma nosacījumus, tai skaitā, ja tie nav pietiekami skaidri un saprotami, tomēr lietā nav ziņu par to, ka Prasītāja pirms Hipotēkas līguma vai tā grozījumu parakstīšanas, šādas tiesības būtu realizējusi. Lietā nav ziņu par to, ka Prasītāja jelkad būtu vērsusies pie aizdevēja (Atbildētāja), ar lūgumu izskaidrot Hipotēkas līguma 6.3. vai tā grozījumu 3.3.punktā ietvertās vienošanās būtību un iespējamās šādas vienošanās sekas. Gluži pretēji, parakstot Hipotēkas līgumu, Prasītāja ar savu parakstu apliecinājusi piekrišanu līgumam kopumā, turklāt, parakstot grozījumus Hipotēkas līgumā, Prasītāja ar savu parakstu apliecinājusi arī to, ka vienošanās par grozījumiem notikusi, ievērojot pušu nopietni, apzinīgi un brīvi bez viltus, maldības un spaidiem pausto gribu (lietas 72.-80.lapa). Līdz ar to tiesa nekonstatē pamatu atzinumam, ka Prasītāja Hipotēkas līgumu un tā turpmākus grozījumus būtu parakstījusi piespiedu kārtā, vai būdama jelkādā veidā maldināta no otra līgumslēdzēja.

Tas, ka sākotnēji noslēgtais līgums vairākkārt grozīts, liecina par Prasītājas vēlmi un spējām mainīt līguma nosacījumus, bet Atbildētāja piekrišana grozījumu izdarīšanai apliecina Atbildētāja pretimnākšanu. Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā nav nozīmes tam, kurš no līdzējiem faktiski sagatavojis līguma projektu, bet gan nozīme ir tam, ka Atbildētājs nav iebildis pret līguma grozījumiem, ko abas puses, tai skaitā Prasītāja, labprātīgi atzinušas par sev pieņemamām, grozot sākotnēji noslēgto līgumu.

Prasītājas norādītais par to, ka Atbildētājs pirms līguma parakstīšanas vērsis Prasītājas uzmanību faktam, ka Nekustamais īpašums kalpos par ķīlu, lai nodrošinātu no aizdevuma līguma izrietošās saistības, tiesas ieskatā liecina par Atbildētāja iniciatīvu līguma noteikumu apspriešanā. Citiem vārdiem, minētais apliecina, ka faktiski Prasītājai nebija šķēršļu aspriest jebkuru no līguma nosacījumiem, ja vien viņa pati to būtu vēlējusies. Tas, ka Prasītāja bez ierunām parakstījusi Hipotēkas līgumu un tā grozījumus, nepārliecinoties, vai visi līguma nosacījumi tai ir saprotami un pieņemami, tiesas ieskatā liecina par Prasītājas viegļprātīgu attieksmi pret līgumu, kas ir pretrunā Civillikuma 1.pantā noteiktajam labas ticības principam un līdz ar to nevar radīt Atbildētājam nelabvēlīgas juridiskās sekas, jo, ja pieņemtu, ka jebkurā gadījumā neapspriests līguma nosacījums kļūst par spēkā neesošu, tad izvairīšanās no likumā noteiktu tiesību realizēšanas ļautu negodprātīgajam baudīt vien labumu (pretējās puses saistību izpildījumu) un izvairīties no paša formāli ar parakstu akceptēta pretizpildījuma.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka apstrīdētais līguma punkts nav atzīstams par neapspriestu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektās daļas izpratnē, jo, atbilstoši šai likuma normai, līguma noteikums atzīstams par neapspriestu, ja patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma nosacījumus. Saskaņā ar tiesas iepriekš norādīto, tiesa nav konstatējusi šķēršļus Prasītājai apspriest apstrīdēto līguma punktu ar Atbildētāju pirms līguma parakstīšanas, ja vien viņa pati godprātīgi būtu realizējusi viņai zināmās līguma noteikumu apspriešanas tiesības.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2012.gada 12. un 24.septembra, 2014.gada 19.jūnija lēmumiem Prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos (lietas 3.-4., 56., 96.lapa). Līdz ar to, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu, tiesas izdevumus, kas radušies lietas izskatīšanas laikā, uzņemas valsts.

**Rezolutīvā daļa.**

/pers. B/ prasību pret AS „Swedbank" par hipotēkas līguma punkta atzīšanu par spēkā neesošu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 13.martā

Tiesneses Ž.Žimante

L.Pliča

S.Sēbriņa